

Panium – Huszonkettő número

2023. december 31.

Jeff Pippenger

2026-03-12

2023. december 31-e óta Júda törzsének Oroszlánja meghatározott rend szerint pecsételel fel próféta i igazságokat. E rend könnyen megállapítható a Future for America honlapján közzétett cikkek áttekintésével. Az elmúlt hónapok során számos és mélységes igazság lett felpecsételve! A rend nem véletlenszerű, hanem céltudatos. A sorrend világosan azonosít egy célszerű, egymásra következő folyamatot, amelyet Krisztus, mint Júda törzsének Oroszlánja visz véghez, miközben felpecsételi az egyház, majd ezt követően a világ számára szóló végső megpróbáltatási üzeneteket. A Jelenések könyvében Júda törzsének Oroszlánja kezébe veszi a hét pecséttel lezárt könyvet, és egyenként — sorrendben — eltávolítja a pecségeket.

A Maguk Rendjében Fognak Kinyilatkoztatni

„Miután e hét mennydörgés megszólaltatta szavát, Jánosnak ugyanaz a parancs adatik, mint Dánielnek a kis könyvre vonatkozóan: »Pecseteld be azokat, amiket a hét mennydörgés szolt.« Ezek jövődő eseményekre vonatkoznak, amelyek a maguk rendjében fognak kinyilatkoztatni. Dániel megáll a maga sorsában a napok végén. János látja a kis könyvet felnyitva. Akkor Dániel próféciái elfoglalják megfelelő helyüket az első, a második és a harmadik angyalnak a világnak hirdetendő üzeneteiben. A kis könyv felnyitása az időre vonatkozó üzenet volt.”

„Dániel és a Jelenések könyve egy. Az egyik prófécia, a másik kinyilatkoztatás; az egyik lepecsételt könyv, a másik megnyitott könyv. János hallotta a titkokat, amelyeket a mennydörgések szoltak, de azt a parancsot kapta, hogy ne írja le azokat.

„A Jánosnak adott különleges világosság, amely a hét mennydörgésben jutott kifejezésre, azoknak az eseményeknek a körvonalazása volt, amelyek az első és a második angyal üzenete alatt fognak bekövetkezni. Nem volt a legjobb, hogy a nép ismerje ezeket a dolgokat, mert hitüknek szükségszerűen próbára kellett tétetnie. Isten rendje szerint a legcsodálatosabb és legelőrehaladottabb igazságok hirdettetnek majd. Az első és a második angyal üzenetét kellett hirdetni, de további világosságot nem volt szabad kinyilatkoztatni, mielőtt ezek az üzenetek el nem végezték sajátos munkájukat. Ezt jelképezi az angyal, aki egyik lábával a tengeren áll, és a legünnepélyesebb esküvel kijelenti, hogy idő többé nem lesz.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 7. kötet, 971.

A „hét mennydörgés” végső kinyilatkoztatása 2023 után tárult fel, és feltárta, hogy a „hét mennydörgés” az első alfa-csalódástól az utolsó ómega-csalódásig terjedő ívet jelképezi. Jánosnak nem volt szabad meghatározni a hét mennydörgést, mert a „hét mennydörgés” kinyilatkoztatása nem a történelem egyetlen beteljesedése volt, hanem azon „események kijelölésének” szemléltetése, amelyek a millerita történelemben mentek végbe, és amelyek az utolsó napokban ismét meg fognak történni. A tökéletes beteljesedés azért mutatott meg, hogy szemléltesse a

2020. július 18-tól a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényig terjedő történelmet. Az Oroszlán megnyitotta ezt a világosságot, hogy beragyogja a száznegyvennégyezer temploma felépítésének történelmét.

A Millerita történelemben a „hét mennydörgés” 1798-tól 1844-ig terjedő időszakot jelképezte, amikor a Milleriták „legcsodálatosabb és legelőrehaladottabb igazságokat” tártak az emberek elé. A rájuk bízott munka végzése közben a Milleriták próbára tették. Nem értették teljesen sem az üzenetet, amelyet hirdettek, sem a történelmet, amelyet betöltöttek. Az általuk hirdetett igazságok azok voltak, amelyeket White testvérnő „előrehaladott igazságokként” határoz meg, s amelyeket nem lehetett megérteni addig, amíg az első és a második angyal üzenete be nem végezte a maga munkáját.

Amikor a „hét mennydörgés” eljut tökéletes beteljesedésére, azokat a „jövendő eseményeket” a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének három angyal üzenetei képviselik Dániel könyvével együtt. A száznegyvennégyezer munkája, amelyet a „hét mennydörgés” „jövendő eseményei” jelképeznek, Dániel könyvének a három angyallal való egyesítése.

„Az Úr kész megbüntetni a világot annak gonoszságáért. Kész megbüntetni a vallási testületeket azért, mert elutasították a nekik adott világosságot és igazságot. A nagy üzenetet, amely egyesíti az első, a második és a harmadik angyal üzenetét, el kell juttatni a világhoz. Ennek kell munkánk fő terhének lennie.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 7. kötet, 950.

2023. december 31. óta a Júda törzséből való Oroszlán meghatározott „rend” szerint oldja fel a prófétai igazságok pecsétjeit.

A millerita történelem

„Vannak ma is élők, akik Dániel és János próféciainak tanulmányozása közben nagy világosságot kaptak Istentől, amint végighaladtak azon a területen, ahol különleges próféciaik a maguk rendje szerint beteljesedésük folyamatában voltak. Ők vitték az időre vonatkozó üzenetet a népeknek. Az igazság oly világosan ragyogott fel, mint a déli nap. A nép elé tárták azokat a történelmi eseményeket, amelyek a prófécia közvetlen beteljesedését mutatták, és a próféciát úgy látták, mint az események jelképes ábrázolását, amelyek a föld történelmének lezárulásához vezetnek.” Selected Messages, 2. könyv, 101–102.

A „rend”, amely szerint Krisztus felnyitotta az Éjféli Kiáltás üzenetét, olyan „történelmi eseményeket” jelképez, amelyek a prófécia „közvetlen beteljesedését” mutatják, és amelyek a kegyelmi idő lezárulásához vezetnek. A prófécia közvetlen beteljesedése az utolsó napokban nem időalapú prófécia kinyilatkoztatása, de Palmeri továbbra is számokat használ a prófécia közvetlen beteljesedéseinek azonosítására. Az idő többé nincs, és noha a milleriták a „time” üzenetét hordozták a saját nemzedéküknek, a harmadik angyal üzenete erősebb, mint az „time”.

„Az Úr megmutatta nekem, hogy a harmadik angyal üzenetének mennie kell, és hirdettetnie kell az Úr szétszórt gyermekei között, és hogy azt nem szabad időhöz kötni; mert az idő többé soha nem lesz próba. Láttam, hogy némelyek hamis felindulásba estek, amely az idő

hirdetéséből támadt; hogy a harmadik angyal üzenete erősebb annál, semhogy az időhöz volna köthető. Láttam, hogy ez az üzenet megállhat a maga alapzatán, és nincs szüksége időre, hogy megerősítse azt, hanem hatalmas erővel fog előrehaladni, elvégzi a maga munkáját, és az igazságban rövidre metszetik.” Experience and Views, 48.

A prófétai igazságok feltörésének egymást követő „rendje” egy előrehaladó történelmet azonosít, de egyúttal az üzenet fejlődését is feltárja. A bemutatott történelem „rendje”, valamint annak lépései is, ahogyan Júda törzsének Oroszlánja december 31. óta feltöri az üzenetet, egyaránt üdvösségi jelentőségűek a megértés szempontjából. 2023 júliusában egy pusztában kiáltó hang kezdte meg az út elkészítését a 2023. december 31-i feltörés számára. Ezt követően Júda törzsének Oroszlánja feltöri A jelenések könyve első fejezetét.

Semmi más

„A Jelentések könyvében a maguk sorrendjében adott ünnepélyes üzeneteknek Isten népe gondolataiban az első helyet kell elfoglalniuk. Semmi másnak nem szabad megengedni, hogy lekösse figyelmünket.” Testimonies, 8. kötet, 301–302.

A 2023-ban kezdődött cikkeknek „Isten népe gondolkodásában az első helyet kell elfoglalniuk”.

„Mindaz, aminek beteljesedését Isten a prófétai történelemben a múltbanra vonatkozóan meghatározta, beteljesedett; és mindaz, aminek még el kell következnie a maga rendjében, be fog teljesedni. Dániel, Isten prófétája, a maga helyén áll. János a maga helyén áll. A Jelenések könyvében Júda törzsének Oroszlánja megnyitotta a prófécia tanulmányozói előtt Dániel könyvét, és így Dániel a maga helyén áll. Bizonyosságot tesz arról, amit az Úr látomásban kijelentett neki a nagy és ünnepélyes eseményekről, amelyeket ismernünk kell, miközben azok beteljesedésének legküszöbén állunk.”

„A történelemben és a próféciában Isten Igéje bemutatja az igazság és a tévelygés között hosszasan tartó küzdelmet. Ez a küzdelem még mindig folyamatban van. Ami egyszer megtörtént, meg fog ismétlődni.” Selected Messages, 2. könyv, 109.

Harminc

Dániel könyve tizenegyedik fejezete negyvenedik versének üzenete 1996-ban lett feltárva és hivatalosan rögzítve. Harminc évvel később ugyanezen vers rejtett történelme most tárul fel a Fél-éjféli Kiáltás üzenetének hivatalos rögzítésével összefüggésben; ez az üzenet az iszlámra vonatkozó, helyesbített külső előrejelzésből, valamint a Fél-éjféli Kiáltás helyesbített belső üzenetéből áll. A Fél-éjféli Kiáltás üzenete a tizenhatodik vers vasárnapi törvénye előtt hirdettetik, mert a példázatban az ajtó a vasárnapi törvénynél zárul be.

Péter

Ez Pétert a száznegyvennégyezer megpecsételésének történetébe helyezi. Péternek volt egy üzenete, amelyet a felházban hirdetett, és egy üzenete, amelyet a templomban hirdetett. A felház üzenete a példázat Éjféli Kiáltása, a templomi üzenet pedig a harmadik angyal hangos kiáltása. Ahhoz, hogy Péter hirdethesse az Éjféli Kiáltás felházi üzenetét, Péter üzenetét előbb helyre kellett

igazítani és formába kellett önteni. A helyreigazítás és a formába öntés azon prófétai vonalak egybegyűjtése által valósul meg, amelyeket Júda törzsének Oroszlánja 2023. december 31. óta azonosít.

A munka most az Éjféli Kiáltás üzenetének formalizálása. Az üzenet formalizálását előképezte William Miller 1831-ben, valamint a The Time of the End folyóirat 1996-ban. Az üzenetnek azt a helyreigazítását, amely 2020. július 18-án az első csalódást eredményezte, egyaránt előképezte Josiah Litch és Samuel Snow. Az a munka, amelyet mindegyikük végzett, „okozta” azt a „hatást”, amely 1840. augusztus 11-e nyomán, valamint a hetedik hónap mozgalmának nyomán követte őket. 1840-ben az üzenetet a világ minden missziós állomására elvitték, és 1844-ben az Éjféli Kiáltás üzenete árhullámként söpört végig az Egyesült Államok keleti tengerpartján. Emberek munkája „okozta” a Szentlélek kitöltetésének „hatását”. 1840 a világhoz ment, amelyet a tenger jelképez, 1844 pedig az Egyesült Államokhoz, amelyet a föld jelképez. 1840 jelképe a Jelenések tizedik fejezetében a földön és a tengeren álló Krisztus volt, és éppen ez a fejezet azonosítja az 1840-től 1844-ig terjedő történelmet, és ábrázolja Krisztust, amint a földön és a tengeren áll.

Mind 1840-ben, mind 1844-ben az előrejelzéshez való kiigazítás időben előre történt, a pontos dátumig. Az egyik az iszlámra vonatkozó előrejelzés volt, a másik pedig a tíz szűz példázatára vonatkozó előrejelzés. Az egyik külső, a másik belső volt. 1844 magában foglalta a szentély félreértésének hibáját is. Vajon a szentély a föld volt, vagy a mennyei szentély? A félreértés még mélyebb volt annál, mint hogy egyszerűen a szentély meghatározásáról lett volna szó, mert egyúttal próbája is volt annak, vajon egy lélek követi-e Krisztust a szent helyről a Szentek Szentjébe.

„Láttam, amint az Atya felkelt a trónról, és lángoló szekéren bement a kárpiton belül levő szentek szentjébe, és leült. Azután Jézus felkelt a trónról, és azok közül, akik leborulva voltak, a legtöbben vele együtt felkeltek. Nem láttam egyetlen fénysugarat sem Jézustól a gondatlan sokaságra átszállni, miután Ő felkelt, és azok tökéletes sötétségben maradtak. Akik akkor keltek fel, amikor Jézus is, szemüket szilárdan reá szegezték, miközben elhagyta a trónt, és egy kis távolságra kivezette őket. Ekkor felemelte jobb karját, és hallottuk kedves szavát, amint ezt mondta: »Várjatok itt; Atyámhoz megyek, hogy átvegyem az országot; tartsátok ruháitokat szeplőtelenül, és rövid idő múlva visszatérek a menyegzőről, és magamhoz fogadlak titeket.« Akkor egy felhős szekér, amelynek kerekei olyanok voltak, mint a lángoló tűz, angyaloktól körülvéve, odajött arra a helyre, ahol Jézus volt. Ő fellépett a szekérre, és a szentek szentjébe vitetett, ahol az Atya ült. Ott szemléltem Jézust, a nagy Főpapot, amint az Atya előtt állt. Ruhája szegélyén csengettyű és gránátalma volt, csengettyű és gránátalma. Azok, akik Jézussal együtt felkeltek, hitüket hozzá küldték fel a szentek szentjébe, és így imádkoztak: »Atyám, add nekünk a Te Lelkedet.« Akkor Jézus rájuk lehelt a Szentlelket. Abban a lehetőségben világosság, erő és sok szeretet, öröm és békesség volt.”

„Megfordultam, hogy megnézzem a társaságot, akik még mindig a trón előtt meghajolva voltak; nem tudták, hogy Jézus elhagyta azt. Úgy tűnt, hogy Sátán a trón mellett áll, és Isten munkáját igyekszik továbbvinni. Láttam, hogy feltekintenek a trónra, és így imádkoznak: »Atyánk, add nekünk a Te Lelkedet.« Ekkor Sátán szentségtelen befolyást lehelt rájuk; abban volt világosság és nagy erő, de nem volt benne édes szeretet, öröm és békesség. Sátán célja az

volt, hogy megtévesztésben tartsa őket, és visszavonja, valamint megtévevssze Isten gyermekeit.” Early Writings, 55, 56.

A szentélyt úgy azonosították, mint a „kulcsot”, amely megmagyarázott minden félreértést, amelyet a szentély félreértése idézett elő. Ez volt az a „kulcs”, amely megmagyarázta a csalódást. Az utolsó napokban a „kulcs” a csalódás, amely megmagyarázza a templom félreértését.

1844. október 22-e óta „az idő többé nem lesz”, ezért a 2020. július 18-i csalódás tévedését most helyre kell igazítani, de nem időbeli vonatkozásban, mert az idő többé nincs.

És az angyal, akit láttam a tengeren és a földön állni, felemelte kezét az égre, és megesküdt arra, aki örökkön-örökké él, aki teremtette az eget és a benne levőket, a földet és a benne levőket, a tengert és a benne levőket, hogy idő többé nem lesz; hanem a hetedik angyal szavának napjaiban, mikor trombitálni kezd, beteljesedik az Isten titka, amint megjelentette az ő szolgálóinak, a prófétáknak. Jelenések 10:5–7.

A helyszín, amelyre a kijavítandó jövődölés vonatkozik, Nashville, Tennessee, és a helyszín nem változtatható meg, mert azt nem a Future for America, hanem Ellen White azonosította, és a Prófétaság Lelke soha nem téved.

„Amikor Nashville-ben voltam, szóltam az emberekhez, és az éjszakai órákban egy roppant tűzgömb szállt alá közvetlenül a mennyből, és megállapodott Nashville fölött. Lángok csaptak ki abból a gömbből, mint a nyilak; házak emésztettek meg; házak inogtak és omlottak össze. Néhányan a mi népünkben ott álltak. „Éppen úgy van, ahogyan vártuk” — mondták —, „erre számítottunk.” Mások gyötrelemben tördelték a kezüket, és irgalomért kiáltottak Istenhez. „Tudtátok” — mondták —, „tudtátok, hogy ez elkövetkezik, és egyetlen szót sem szóltatok, hogy figyelmeztessetek bennünket!” Úgy tűnt, mintha majdnem darabokra tépték volna őket annak gondolatára, hogy soha semmit nem mondtak nekik, és egyáltalán semmiféle figyelmeztetést nem adtak.” Manuscript 188, 1905.

A Nashville-re hulló tűzgolyók belső jelentősége az, hogy azonosítja: a laodiceai Hetednap Adventizmus tudott a Nashville-re vonatkozó figyelmeztető üzenetről, mégis hallgatott. Ez az a pont a prófétai történelemben, ahol az Éjféli Kiáltás üzenetének „szégyene” vagy „öröme” nyilvánvalóvá lesz. Ez az a pont, amikor azok, akiknek zászlóvá kell válniuk, megkülönböztetetten kezdenek felemeltetni azokkal szemben, akiket akkor megszégyenítenek a világban lévők, akik fel vannak háborodva és haragszanak amiatt, hogy a laodiceai Hetednap Adventizmus nem adott Nashville-re vonatkozó figyelmeztetést. Ugyanez a prófétai megkülönböztetés jelent meg a Kármel hegyén Illés és a Baál prófétái között, valamint a millerita történelem második angyalának történetében, amikor a protestánsok hitehagyott protestánsokká váltak, és megkezdtek szerepüket mint a hamis próféta, Róma leányaivá lévén. 1989-ben a politikai szarv Reagan által ugyanezt tette, csak hogy Reagan nem Róma leányaivá lett, hanem Akhábbá és az első Klodviggá, Róma szeretőivé.

„Egy jelenet tárult elém. A szombat előtti éjszaka volt. Akkor tárult elém ez a jelenet. Kinéztem az ablakon, és ott volt egy mérhetetlen tűzgolyó, amely a mennyből jött alá, és arra a helyre hullott, ahol oszlopos épületeket emeltek; különösen az oszlopok tárultak elém. És úgy

tűnt, mintha a golyó egyenesen az épületre zuhant volna, és összezúzta volna azt, és látták, hogy szétágazik, szétágazik, növekszik, és sírni, jajgatni és keseregni kezdtek, és tördelték a kezüket; és úgy gondoltam, hogy némelyek a mi népünkben ott álltak mellette, ezt mondva: „Nos, éppen erre számítottunk; éppen erről beszéltünk; éppen erről beszéltünk.” „Tudtátok?” — mondták az emberek. „Tudtátok, és soha nem szóltatok nekünk róla?” Úgy gondoltam, olyan gyötrelem volt az arcukon, olyan gyötrelem volt a megjelenésükben.”” Kézirat 152; 1904.

A 2020. július 18-i csalódás az a „kulcs”, amely által azonosítható a templom, amelyet zászlóként kell felemelni. Az adventisták két osztályának megkülönböztetése a bibliai prófécia egyik fő témája. Jeremiás megtagadta, hogy csatlakozzék a „csúfolódók gyülekezetéhez”, és a szmirnai és filadelfiai gyülekezet egyaránt szembe lett állítva a Sátán zsinagógájával, akik azt állították, hogy zsidók, de nem voltak azok. A magukat adventistáknak vallók két osztálya közötti különbséget az a módszertan szemlélteti, amelyet a Biblia tanulmányozására alkalmaznak. Ez az igazi nevelés és az „úgynevezett felsőbb oktatás” közötti különbség, amint White testvérné nevezi azt.

Nashville-t a „Dél Athénjeként” ismerik, és a legismertebb épület, amely Nashville-ben Görögországot jelképezi, a Centennial Parkban álló Parthenón, amely 1897-ben az ókori görög Parthenón teljes méretű másolataként épült. Azért emelték, hogy megünnepeljék Tennessee 1796-ban történt állammá válásának századik évfordulóját, és az volt a szándék, hogy az ünnepséget követően lebontsák. Ehelyett a területet 1903-ban parkká alakították, a Parthenont pedig 1920-tól 1931-ig tartó időszakban véglegesen újjáépítették.

A „Parthenón” név a görög parthénos szóból származik, amelynek jelentése „szűz” vagy „hajadon”, s Athénára utal az ő érintetlen, bölcs és harcias istenséggént való megjelenésében, mint a bölcsesség, a hadvezetés, a művészetek, a mesterségek és a civilizáció istennőjére. Kr. e. 447–432 között épült az athéni Akropoliszon, és Pheidias szobrász Athénát ábrázoló monumentális krüzelefantin (aranyból és elefántcsontból készült) szobrának adott helyet—lényegében az ő „háza” vagy isteni lakóhelye volt, ahol úgy hitték, jelen van.

A nyugati oktatási rendszernek a széles körű ismeretekre, a kritikai vizsgálódásra, az állampolgári felkészítésre és a szabad művészetek keretére helyezett hangsúlya alapvetően az ókori görög filozófiában és gyakorlatban gyökerezik. Platón Akadémiája, Arisztotelész Lúkeionja vagy az athéni paideia nélkül a modern iskolarendszer, ahogyan ma ismerjük, egészen másképp festene.

1904-ben alapították meg a Madison Schoolt Nashville-től kilenc mérföldre. Ellen White alapító igazgatósági tagja volt az eredeti Madison Schoolnak (hivatalos nevén a Nashville Agricultural and Normal Institute, később pedig Madison College néven ismerték). Kezdetől fogva, 1904-től az igazgatótanács alapító tagjaként szolgált. Mintegy 1914-ig maradt a testület tagja (egy évvel 1915-ben bekövetkezett halála előtt).

Ez volt az egyetlen főiskolai vagy intézményi igazgatótanács, amelyhez valaha is beleegyezett csatlakozni, illetve amelyben szolgálatot vállalt. Más adventista szervezetekben az efféle hivatalos tisztségeket szándékosan korlátozta, Madison esetében azonban kivételt tett, mivel az összhangban állt az oktatásra vonatkozó tanácsaival (önfenntartó, mezőgazdasági alapú, misszióközpontú

képzés, amely a Bibliát, a kétkezi munkát és a Dél szolgálatára és azon túlra irányuló gyakorlati felkészítést hangsúlyozta). White testvérnő Nashville-re vonatkozó üzenetei 1904-ben és 1905-ben érkeztek, ugyanabban az időszakban, amikor a Madison School kezdeteit vette, és a Parthenón-kiállítást állandó létesítménnyé alakították az állandó parkban. A görög oktatás és a mennyei oktatás jelképe egyaránt ugyanabban a rövid időszakban jelezte kezdetét, amely ugyanaz az időszak volt, amikor Nashville tűzgolyóiról szóló látomások adtak.

„Tegnap éjjel egy jelenet tárult elém. Lehet, hogy soha nem érzem majd magam szabadnak arra, hogy mindezt feltárjam, de keveset mégis elmondok belőle.”

„Úgy tűnt, hogy egy mérhetetlen tűzgolyó szállt alá a világra, és összezúzta a nagy házakat. Helyről helyre felhangzott a kiáltás: »Eljött az Úr! Eljött az Úr!« Sokan felkészületlenek voltak arra, hogy találkozzanak Vele, de néhányan ezt mondták: »Dicsőség az Úrnak!«”

„Miért dicséritek az Urat?” — kérdezték azok, akikre hirtelen veszedelem közeledett.

„Mert most azt látjuk, amit kerestünk.”

„Ha elhittétek, hogy ezek a dolgok elkövetkeznek, miért nem mondtátok meg nekünk?” — hangzott a rettenetes felelet. „Nem tudtunk ezekről a dolgokról. Miért hagyatok bennünket tudatlanságban? Újra meg újra láttatok bennünket; miért nem ismerkedtetek meg velünk, és miért nem mondtátok el nekünk az eljövendő ítéletet, valamint azt, hogy Istennek kell szolgálnunk, különben elveszünk? Most pedig elvesztünk!” Kézirat 102, 1904.

A nashville-i üzenetek összefüggésrendszere földrajzilag a valódi vagy hamis nevelés lelki környezetébe volt helyezve. Olyan nevelésről van szó, amely egy lelket arra készít fel, hogy vagy a menny, vagy a föld polgára legyen. White testvérnő nashville-i látomásaiban semmiféle utalás nincs az iszlámra, tehát mi volna az igazolása annak, hogy az iszlámot a Nashville-re hulló tűzgolyókról szóló látomáshoz kapcsolják? Miként volna összhangban a 2020-as nashville-i üzenet helyesbítése Josiah Litch és Samuel Snow munkájával? Az ő helyesbítéseik akkor történtek, amikor felismerték, hogy ugyanaz a bizonyíték, amely az első előrejelzéshez vezette őket, volt az a bizonyíték is, amely a helyesbített előrejelzést megalapozta.

Az iszlám bizonyítéka már jóval azelőtt megalapoztatott, hogy kapcsolatba került volna Nashville figyelmeztető üzenetével. Az iszlám üzenete közvetlenül kapcsolódik a harmadik angyal üzenetéhez. Ezt a tényt több bibliai tanú is szemlélteti. A harmadik angyal figyelmeztetése az északi király hatalmának bélyegére vonatkozó figyelmeztetést jelképezi, az iszlám figyelmeztetését pedig a kelet fiainak figyelmeztetése ábrázolja.

De a keletről és északról jövő hírek megrettentik őt; ezért nagy haraggal vonul ki, hogy elpusztítson és sokakat teljesen megsemmisítsen. Dániel 11:44.

A harmadik angyal 1844. október 22-én lépett be a történelembe, amikor a hetedik trombita megszólalt. A hetedik trombita egyben az iszlám harmadik jajkiáltása is. Az 1863-as lázadás elnémította a hetedik trombita szólását egészen 9/11-ig, amikor a harmadik angyal alászállt a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetében, amint New York nagy épületei Isten hatalmának egy érintése által omlottak le.

Szeptember 11-e volt a pecsételések idejének alfája, vagyis kezdete, amely a száznegyvennégyezer megpecsételésének ómegájánál, vagyis végénél ér véget a hamarosan bekövetkező vasárnapotörvénynél.

Szeptember 11. az Egyesült Államokban a fenevad képe próbájának idejében az alfa, amely az Egyesült Államokban a fenevad képe próbájának idejében az ómegával ér véget; ez akkor következik be, amikor az Egyesült Államokban kikényszerítik a fenevad bélyegét.

A 9/11 az alpha, vagyis az élők ítéletének kezdete a földi fenevadon és annak republikánus és protestáns szarvain, amely a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénnyel ér véget.

Szeptember 11. „az Úr készülődésének napja” alfája, amely az Úr szombatjának napja felőli próbatételnél ér véget.

Szeptember 11. a templom felépítésének alfája, amelyet az alapkö jelképez; ez akkor ér véget, amikor az ómega zárókö a templomra helyeztetik.

Szeptember 11. az Egyesült Államokban a harmadik jaj kezdete, amely a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében szereplő földrengéssel ér véget, s ez a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvény. Annál a földrengésnél a harmadik jaj hamar eljön. A nashville-i tűzgömbök története a kegyelemidő vasárnapi törvényével bekövetkező lezárulása előtt van, mindazok kijelentése ellenére, akik a laodiceai adventistákat kárhoztatva azt állítják: „Most már elvesztünk.”

Jóel könyve és annak pünkösdi beteljesedése bemutatja az Éjféli Kiáltás üzenete körüli vitát, amikor az egyik csoport, amely nem képes megérteni az ismeret megsokasodását, részegséggel vádolja azokat, akik értik azt. Efraim részegjeinek és a bölcseknek az összecsapása olyan tárgykör, amellyel Isten prófétái Igéje gyakran foglalkozik. Az igazság egyik eleme az, hogy az üzenet kétlépcsős üzenet, amint azt Péter szemléltette a felső szobában, majd ezt követően a templomban. Ezt az ábrázolja, hogy az ítélet Isten házában kezdődik, és aztán az Isten házában kívül levők következnek. Az ítélet folyamata a Jelenések tizennyolcadik fejezetének két szózatában is ábrázolódik, ahol az első szózat 9/11-től a vasárnapotörvényig tart, majd a második szózat, a negyedik versben, a vasárnapotörvényt jelöli. A késői eső igaz és hamis prófétai üzenete közötti különbségtételt Illés is szemlélteti, akiről Malakiás kijelenti, hogy közvetlenül a kegyelemidő lezárulása előtt tér vissza.

A bölcs és balga jelképei a Kármel hegyén „a bölcs Illés” és Baál balga prófétái voltak. Illés Péter, Baál prófétái pedig Efraim részei. Mihelyt a balga részek a tűz kiáradása által Baál hamis prófétáiként nyilvánvalóvá lesznek, a nép végül így felel: „Az Úr az Isten.” A laodiceai Hetednap Adventisták ekként nyilvánulnak meg a nashville-i jövődőlés beteljesedésekor. Azok, akik az adventizmuson kívül vannak, és akiket akkor felébresztenek a balgák hűtlenségének felismerésére, meggyőződés alá kerülnek, de kegyelmi idejük még nem zárult le. A bölcs és balga szüzek megnyilvánulásának szemléltetése, amelyet a nashville-i intő üzenet képvisel, jelzőpont a tűz szűzről szóló példázat végső, tökéletes beteljesedésében.

A 2020. július 18-i csalódás határozza meg azt az üzenetet, amelyet ki kell igazítani, valamint megmutatja az adventizmuson belül azokat, akiknél megvan az olaj, és azokat, akiknél nincs.

Azok, akik nélkülözték az olaj üzenetét, amely Nashville-t figyelmezteti, ezután szembeállítatnak azokkal, akik valóban rendelkeznek az olajjal. Annak a két csoportnak a közül, amelyek vagy rendelkeznek az üzenet olajával, vagy nem, az egyik csoport átélt egy olyan csalódást, amelyet a millerita történelem első csalódása jelképezett, a másik pedig nem rendelkezik ezzel a tapasztalattal. A milleriták által előképezett csalódás nélkül nincs olyan megghiúsult előrejelzés, amelyet ki kellene igazítani. Az a tény, hogy a 2020-as nashville-i előrejelzés az iszlámot azonosította, összhangban áll egy sikertelen üzenet olyan elemével, amely helyesbítésre szorul.

Ennek egyik bizonyítéka abban a tényben található, hogy az a történet, amelyben Nashville tűzgömbjei megjelennek, nemcsak azért jelentős, mert egybeesik a milleriták első csalódásának történetével és az azt követő üzenetkiigazítással, hanem azért is, mert egy olyan történelmen belül következik be, amely a harmadik angyal 9/11-i megérkezésével kezdődik, jelezve a harmadik jaj iszlámjának megérkezését, és ez az iszlám prófétikusan ismét megjelenik a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének vasárnaptörvény-földrengésénél. Az iszlám megtartása az üzenetben, minden, Sister White részéről az iszlámra és a Nashville-i figyelmeztetésre vonatkozó közvetlen utalás nélkül, e történet témáján alapul, amely az iszlám.

A Dániel könyve című sorozat százötvenharmadik cikkében azonosítottuk, hogy Bálám és a számár bizonyágtételével összhangban az iszlámnak, amelyet a számár jelképez, három elsődleges érintkezése lesz az Egyesült Államokkal a 9/11 történetében a vasárnapi törvényig. Azonosítottuk 9/11-et mint az elsőt, majd 2022. október 7-ét mint a másodikat. Megjegyeztük, hogy az első támadás a lelki dicsőséges föld ellen irányult, a második támadás pedig Izrael szó szerinti dicsőséges földje ellen, és hogy a harmadik támadás a vasárnapi törvény földrengésénél bekövetkező támadás lesz. Rámutattunk, hogy Bálám története ezen a prófétai szinten az igazság pecsétjét hordozta, mert az első és az utolsó támadás a lelki dicsőséges föld ellen irányult, a középső támadás pedig a szó szerinti dicsőséges föld ellen, amely a lázadás jelképe. Most azt látjuk, hogy egy negyedik csapás, amely az Éjféli Kiáltás üzenetének kezdetét jelöli, a lelki dicsőséges földön fog bekövetkezni, amikor Nashville tűzgolyói beteljesednek. Ez azt jelenti, hogy Bálám és számara második csapása kettős, amelynek első része a szó szerinti, második része pedig a lelki dicsőséges földet éri.

A cikk egy hiányos igazságot mutatott be, amelyet Júda törzsének Oroszlánja most feltárt mint újabb bizonyágát annak a prófétai kapcsolatnak, amely az iszlámot Nashville tűzgolyóihoz köti. Egy másik érv, amely alátámasztja az iszlám és a tűzgolyók közötti összefüggést, a szent történelem reformvonalain belül található. Minden reformmozgalomnak megvan a maga sajátos, rá jellemző témája, amely az egész reformmozgalmat áthatja. Mózes reformmozgalmában ez a kiválasztott néppel való szövetségkötésről szólt. Krisztus reformvonalában a Messiásról szólt. Dávid reformvonalában a Tízparancsolatról és a szentélyről szólt. A milleritáknál a téma a prófétai idő volt, mert a milleriták az „idő üzenetét” hordozták. A harmadik angyal 9/11-kori elérézésével a száznegyvennégyezer reformvonalának témája a harmadik jaj iszlámjaként, a kelet fiaiként, a bibliai prófécia szamaraként, a Jelenések kilencedik fejezetének harci lovaiként, a keleti szélként, a sáskákként és a nemzetek megharagításaként lett azonosítva.

A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének földrengése a harmadik jaj iszlámját jelöli, miközben egyúttal az Éjféli Kiáltás üzenetének lezárását is ábrázolja. Az Éjféli Kiáltást Krisztus diadalmas jeruzsálemi bevonulása példázta, amely a számár eloldásával kezdődött. Az Éjféli Kiáltás kezdetét a Millerita történelemben Samuel Snow lóháton való megérkezése jelezte az exeteri tábori összejövetelre. Az Éjféli Kiáltás időszakának kezdetét az iszlám jelképei határozzák meg. Bőséges tanúbizonyság erősíti meg, hogy a 2020. július 18-i helyesbített üzenet az iszlámot is magában foglalja a figyelmeztető üzenet részeként. Nincs megjelölve konkrét dátum, de Nashville tűzgömbjei az utolsó napok „újbor”-vitáját azonosítják, tehát Nashville tűzgömbjei magukban foglalják az iszlámot is, de mi a helyzet a tűzgömbök nukleáris fegyverekként való azonosításával?

Az üzenetnek sok tanúbizonyság alapján fenn kell tartania az iszlám megjelölését mint a támadásban szereplő ellenfelet. Az időmeghatározás tévedését, amelyet ki kell igazítani, egyaránt előképezi 1840 és 1844. Az idő többé nem lehet része a prófétai üzenetnek, jöllehet a számok továbbra is azok. A szentély félreértése által jelképezett tévedést szintén meg kell oldani, ám mielőtt azt meg lehetne oldani és be lehetne építeni a helyesbített üzenetbe, azonosítani kell azt a tévedést, amelyet a szentély félreértése jelképezett. Mit képviselt az a szentélyre vonatkozó félreértés a július 18-i Nashville-i figyelmeztetésben?

Azt állítom, hogy a válaszok abban a világosságban találhatók meg, amely 2023 vége óta folyamatosan feltárul. A tizenegy-tizenegy fejezetből álló három párhuzamos vonal, amelyek a Genézis, Máté és a Jelenések könyvében a tizenegyedik fejezettel kezdődnek és a huszonkettedik fejezettel végződnek, Isten szövetségének megújítása a száznegyvennégyezerrel. Vajon elutasítjuk-e irgalmának felkínálását azzal, hogy úgy cselekszünk, mintha nem hallottuk volna hívását, vagy meghajolunk, és emberi erőnkre támaszkodva kijelentjük: „mindazt, amit parancsol, megcselekszem”? Vagy megengedjük a Szentléleknek, hogy törvényét a szívünkbe és elménkbe írja?

A válaszok Dániel könyve tizenkettedik fejezetének ama felnyitásában is megtalálhatók, amely feloldja azt a három verset, amelyek az időt mint az első, a második és a harmadik angyali üzenetet mutatják be. E három vers a hetedik versben 2023. december 31-ét, a tizenkettedik versben 2020. július 18-át jelöli meg, majd az 1989-től a vasárnapi törvényig, és onnan a kegyelemidő lezárultáig terjedő időszak a tizenegyedik versben van ábrázolva. E három igazság, e három vers keretében, éppen abban az ígehelyben található, ahol az a hármass próbatételi folyamat van kinyilatkoztatva, amely minden alkalommal végbemegy, amikor egy prófécia felnyitatik!

Krisztus nem csupán feltörte Dániel tizenkettedik fejezetének hármass próbáját, hanem e próbákat úgy is azonosította, mint egy alapvető próbát, amelyet egy templomi próba követ, majd egy lakmuszpróba. Továbbá azonosította, hogy az alapvető próba 2023. december 31-én kezdődött, és a millerita mozgalom alapvető próbáján alapult, amint azt az antikrisztus mint a külső látomást megalapozó jelkép szemlélteti.

Ezután a második, a templomra vonatkozó próbaként azonosította azt, amelyet Dániel Krisztusról a templomban kapott látomása ábrázol a tizedik fejezetben. Ez a próba jelenleg is folyamatban van. Dániel tizenkettedik fejezetének felnyitása, az 1989, 2020. július 18., 2023. december 31. dátumok

és a vasárnapi törvény magában foglalja Róma látomását és Krisztus látomását is. Mindkét látomás ugyanabban a látomásban van elénk tárva, amelyben a tizenkettedik fejezet felnyitása is megtalálható. A három fejezet egyetlen látomás, és Krisztus látomása a templompróba a tizedik fejezetben, az antikrisztus látomása az alapkőpróba a tizenegyedik fejezetben, a száznegyvennégyezer útjelzői pedig a tizenkettedik fejezetben a harmadik és lakmuszpróbát jelképezik, ahol az oktalanok elválasztatnak a bölcsektől, miközben sokan megtisztulnak, megfehérednek és megpróbáltatnak.

A templom próbatétele megnyitotta a Leviticus huszonhárom világosságát, amely a szövetség ládájának világossága volt, s amely a hetednapi szombat alfa-világossága és a hetedévi szombat ómega-világossága. Az alfa és ómega szombatok világossága az inkarnáció világosságát azonosítja. Ez a világosság azonosítja azt, hogy Isten emberi testet öltött azzal a céllal, hogy helyreállítsa az istenség és az emberiség egyesítését; azt a munkát, amelyet Krisztus 1844. október 22-én kezdett meg, s amelyet most az élők ítéletében fejez be.

A 3Mózes huszonharmadik fejezetének világossága egybekapcsolta az alfa tavaszi ünnepeket az ómega őszi ünnepekkel, hogy létrehozza 2023. december 31-étől az emberi kegyelemidő lezárultáig terjedő történelmet. E vonalon belül az alapvető próba 2023. december 31-én bekövetkezőként van megjelölve, a templom-próba pedig 2025-ben kezdődőként van azonosítva, amely a trombiták ünnepének próbakövégig tart. A pusztában kiáltó szó, amely 2023 júliusában kezdődött, a kovásztalan kenyerek ünnepe által van megjelölve, amely a három részből álló útjelző után öt nappal ért véget. Azután következett egy harmincnapos időszak, amelyet egy három részből álló útjelző követett, majd öt nap, ily módon szemléltetve az örökkévaló evangélium három lépését. Az alfa, három részből álló útjelzőt öt nap követi mint az első angyalt; a harminc nap a második angyal; és az ómega, három részből álló útjelzőt öt nap követi a pünkösdi vasárnap-törvényig: ez a harmadik angyal.

Krisztus a Léviták könyve huszonharmadik fejezetének világosságát is megnyitotta, a szövetség ládáját megszerkesztve a templomi próbaidőben. A hetedik napi szombat üzenete, vagy angyala, a láda egyik oldalán, és a hetedik évi szombat angyala a láda másik oldalán a fedező kerubokat jelképezik, amint betekintenek a ládába. A száznegyvennégyezer elpecsételésének történetében e két angyal kettős világossága a hetedik napi szombatot és a megtestesülés tanát jelképezi; olyan tárgyat, amelyet az örökkévalóságon át fognak tanulmányozni.

Természetesen, ha nem vagy képes a hét időt a jubileum jelképének, az 1863-as szellemi Emancipációs Kiáltványnak látni, akkor nem fogod felismerni, hogy William Miller alfa és ómega próféciai a hét idő és a kétezer-háromszáz nap voltak. E két egymással összefüggő időprófécia jelentőségének felismerésére való képtelenség megakadályozza annak bármiféle felismerését is, hogy 1798 a hét időt jelképezi, 1844 pedig a kétezer-háromszáz napot. E tudás hiányában gyakorlatilag lehetetlen volna meglátni, hogy amikor a 3Mózes huszonharmadik fejezete sorról sorra összeillesztetik, első huszonkét versét, amelyek a tavaszi ünnepeket tárják elénk, a hátsó huszonkét verssel, amelyek az őszi ünnepeket tartalmazzák, akkor a vonal az 1844 által jelképezett hetednapi szombattal kezdődik, és a negyvennégy versből álló vonalat lezáró szombat a föld szombatja, amelyet 1798 jelképez.

A két szombat közötti kapcsolat felismerésére való képtelenség azt a képtelenséget jelképezi, hogy valaki ne lássa meg: az 1798-hoz tartozó hét idő az emberiség, az 1844-hez tartozó kétezer-háromszáz nap pedig az istenség. Ilyen mélységű vakság mellett szinte lehetetlennek tűnne felismerni, hogy a hetednapi szombat alfa-világossága és a megtestesülés tanának ómega-világossága Krisztusnak azt a munkáját azonosítja, amelyben istenségét az elesett ember emberségével egyesíti. Krisztusnak az a munkája, amelyben istenségét a mi emberségünkkel egyesíti, ugyanaz a munka, mint 1798 és 1844 egyesítése, mert 1798 az emberi testet, 1844 pedig az istenséget jelképezi.

Az emberiség Isten képmására teremtetett, magasabb és alacsonyabb természettel bírván. Az ember magasabb természete testi, és eladatott a bűnnek. Krisztus a megtért léleknek a megtérés pillanatában adja az Ő értelmét, mert a megtérés az, ahol a megigazulás végbemegy, és megigazíttatni annyi, mint igazságossá tételni. Az alacsonyabb természet nem váltható meg egy szempillantás alatt, és az alacsonyabb természetre vonatkozó evangéliumi ígért az, hogy Krisztus visszatértekor megdicsőült testet nyerünk. A magasabb természet az elme, az alacsonyabb természet pedig a test. A magasabb természet a hét idő próféciaja, amely 1844. október 22-én, az engesztelés napján zárult le, amikor a hetedik trombita és a jubileumi trombita egyaránt megszólalni kezdett. Az alacsonyabb természet hét ideje 1798-ban ért véget, mert az nem újítható meg Krisztus második eljövetele előtt.

Az 1798-cal jelzett hét idő, az 1844-ig jelzett hét idő és az 1844-ben végződő kétezer-háromszáz esztendő Krisztusnak azt a munkáját jelképezi, amely 1844. október 22-én kezdődött. E munka célja az volt, hogy istenségét egyesítse az emberiséggel; ám amikor az emberiségből és istenségből álló templomnak 1844-ben egyesülnie kellett, 1798 nem volt belefoglalva, mert az a pogányok pitvarát jelképezi.

A templom próbája magában foglalja a templom megmérését, és a 2023-ban megkezdődött fellepezés feltörésének történetének korai szakaszában a hét mennydörgés feltörése a első csalódástól a nagy csalódásig terjedő történelmet a hét mennydörgés által jelképezett történelem végső és tökéletes megnyilatkozásaként azonosította; az ihletés szerint ezek az első és a második angyal történetének idején lezajlott eseményeket, valamint olyan jövőbeni eseményeket jelképeznek, amelyek a maguk rendjében válnak majd nyilvánvalóvá. A tökéletes beteljesedés annak az igazságkeretnek a keretébe helyeztetett, amely azon első kinyilatkoztatások egyike volt, amelyek 2023-ban érkeztek. A kezdeti csalódás az ómega csalódást jelképezte, középen pedig az exeteri tábori összejövetel állt, ahol a bölcsék és a balgák az üzenet „olaja” alapján választottak el egymástól.

A milleriták temploma csalódásból csalódásba épült fel; ezáltal azonosítható, hogy a száznegyvennégyezer temploma 2020. július 18-ától a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényig épül fel, ahol az ajtó bezárul a példázatban, miként 1844. október 22-én is történt. A hét mennydörgés által ábrázolt történelem ugyanaz a történelem, amelyet Dániel tizenkettedik fejezetének világosságában ábrázol a kijelentés. A Dániel tizenkettedik fejezetének ezerkétszázkilencven napjára vetülő világosság közvetlenül kapcsolódik ahhoz a harmincéves időszakhoz, amelyet a tizenegyedik vers ábrázol. Ugyancsak kapcsolódik ahhoz a harminc évhez

is, amelyet a szövetség első képviselője különböztet meg egy választott néppel, valamint az a próféta, aki azért támasztatott, hogy azonosítsa a szövetségi viszony megváltozását a szó szerinti Izraelről a lelki Izraelre. A Mózes harmadik könyve huszonharmadik fejezete keretrendszerének közepén levő harminc nap ugyanaz a harminc év, mint Ábrahám Istennel kötött hármas szövetsége első lépésének harminc éve. Az 508-tól 538-ig terjedő harminc év a tizenegyedik versben a száznegyvennégyezer papságának jelképe.

A Leviticus huszonharmadik fejezetének szerkezetében szereplő harminc nap része annak a negyven napnak, amely alatt Krisztus szemtől szemben tanította tanítványait mennybemenetelig. A harminc a papok jelképe, akik harmincéves korban kezdték meg szolgálatukat. Az 508-tól 538-ig terjedő harminc év a pogány Rómából a pápai Rómába való átmenetet jelöli, és ezáltal azonosítja a száznégynégyezer laodiceai papságából a száznégynégyezer filadelfiai papságába való átmenetet. Az átmenet három lépésben megy végbe, amint azt az 508-as év jelképezi, amikor a „mindennapi” elvétetett, azután Justinianus 533-as rendelete következett, majd az 538-as vasárnap törvény, amikor az átmenet véglegessé vált.

Az a harminc esztendő 1989-től a vasárnapi törvényig terjed, amikor Isten lepecsételt filadelfiai népe, mint az Ő temploma, felemeltetik, hogy az egész világ lássa. A világ ezután ítéletet tesz Krisztus között, akit az Ő népe képvisel, akik Krisztussal együtt a mennyekben ülnek, és ezért Isten templomában vannak; vagy a bűn emberével, aki Isten templomában ül, és azt mutatja magáról, hogy ő Isten. A hamarosan eljövendő vasárnapi törvéynél a tizenegyedik óra munkásai, akik egyúttal a nagy sokaság is, egy alapvető próba elé kerülnek. Vajon a hetedik napi szombat Isten szombatja-e, vagy a Nap napja Isten szombatja.

„És most egy másik jelenet vonult el előtte. Megmutatták neki Sátán munkáját abban, miként vezette a zsidókat Krisztus elutasítására, miközben azt vallották, hogy tisztelik az Ő Atyjának törvényét. Most a keresztény világot látta hasonló megtévesztés alatt: azt vallották, hogy elfogadják Krisztust, miközben elvetették Isten törvényét. Hallotta a papoktól és a vénektől az örjöngő kiáltást: „Vidd el Őt!” „Feszítsd meg, feszítsd meg Őt!”, és most a magukat kereszténynek valló tanítóktól ezt a kiáltást hallotta: „El a törvénnyel!” Látta, hogy a szombatot lábbal tiporják, és helyébe hamis intézményt állítanak. Mózes ismét csodálkozással és rémülettel telt meg. Miként utasíthatták el azok, akik hittek Krisztusban, azt a törvényt, amelyet az Ő tulajdon hangja szólt a szent hegyen? Hogyan tehette félre bárki, aki félté Istent, azt a törvényt, amely az Ő uralmának alapja mennyen és földön? Mózes örömmel látta, hogy Isten törvényét még mindig tiszteli és felmagasztalja egy hűséges maradék. Látta a földi hatalmak utolsó nagy küzdelmét, hogy elpusztítsák azokat, akik megtartják Isten törvényét. Előrettekintett arra az időre, amikor Isten felkel, hogy megbüntesse a föld lakóit gonoszságukért, és akik félték az Ő nevét, befedeztetnek és elrejtetnek haragjának napján. Hallotta Isten békeszövetségét azokkal, akik megtartották az Ő törvényét, amikor megszólaltatja szavát szent hajlékából, és megrendül az ég és a föld. Látta Krisztus második eljövetelét dicsőségben, az igaz halottakat feltámadni halhatatlan életre, és az élő szenteket elváltozni anélkül, hogy meglátnák a halált, majd együtt felmenni örvendező énekekkel Isten városába.” Pátriárkák és próféták, 476.

A nagy sokaságot, akik pogányok és egyórási munkások, egy alapvető próba teszi próbára, amelyet azonnal egy templompróba követ. Vajon Róma emberi temploma a bűn emberével lesz-e a köszikla vagy a homok, amelyre hitedet építed? Vagy a megtestesülés temploma az, amely az istenség és az emberség egyesülése, s amely a száznegyvennégyezer temploma, amelyet Péter „lelki háznak” nevez? Az alap és a templom ama próbatételi időszakában az üldözés véghezviszi a harmadik lépés lakmuszpróbáját, és akkor az emberi kegyelmi idő lezárul.

Júda törzsének Oroszlánja most tölti ki a negyvenedik vers rejtett történelmét, és még több világosságot hozott a három, kétszázötven éves próféciával: Círuséval, Neróéval és Trumpéval; és ezt éppen abban az időben tette, amikor hangsúlyozta Nashville kijavított üzenete hirdetésének munkáját. Neró vonala adja meg a fenevad képmása végső felállításának keretét az Egyesült Államokban, majd azután az egész világon. Círus vonalának Kr. e. 457-es pontja azonosítja a Raphia és Panium közötti történelmet, vagyis az ukrainai háború és a harmadik világháború közötti történelmet, amely akkor kezdődik, amikor Panium Actiummal egyesül a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénynél. Trump vonala ebben az évben, július 4-én ér véget.

Néró az üldözés jelképe; a szmirnai gyülekezet azt a történelmet azonosítja, amely 250 évvel később, a pergamoni gyülekezethél és a megalkuvásnál, az üldözés végéig tart. A vonal azonosítja a kép felállítását, és ezért egybeesik azzal a történelemmel, amikor Krisztus képe felállítatik az Ő templomában. Az „ediktum” a kiindulópont, amely az első vasárnaptörvényhez vezet, és ezt követi a kelet és nyugat, a bölcsék és balgák, a búza és a konkoly, valamint a megmentettek és elveszettek közötti elzárt ajtó. Az az „ediktum”, amely megkezdte ezt az időszakot, ugyanaz az „ediktum” is, amely a világ számára megkezdte ugyanezt a próbaidőt. Az „ediktum” tehát az első és az utolsó. Néró tizenhét éves vonalának minden jelzőpontja a vasárnaptörvény válságának fokozódó üldözését azonosítja, amely egy „ediktummal” kezdődik, olyasmivel, ami egy elnöki „végrehajtási rendelet” jellegű.

Kürosz Kr. e. 457-beli három rendelete egy tizenhét éves időszakot jelöl ki, amelynek végén három határjel áll; ugyanígy Néró vonala és Kürosz másik vonala is, amely 1798-tól 1844-ig az első, a második és a harmadik angyal érkezésével végződött. Kürosz három lépése a rafiai csata, majd tíz év a második lépésig, azután pedig hét év a paniumi csatáig. A kezdet és a vég egyaránt csata, így magukon viselik az Alfa és az Ómega ismertetőjegyét. Az első, tízéves időszak a próbatétel egy olyan időszakát jelképezi, amely 2014-ben az ukrán háborúval kezdődött, a második időszak pedig hét évvel később, a paniumi csatánál ér véget.

Palmoni

Palmoni feltárta az idő üzenetét a milleriták számára az első és a második angyal történetében, és feltárja a számok üzenetét a száznegyvennégyezer történetében, amely a harmadik angyal története.

A jelképes próféta történelmek, mint például az 1776-tól 1798-ig terjedő huszonkét év, amelyet a makkabeus felkelés szemléltet, azonosítják a hatodik királyság kezdetének okát és az ötödik királyság végének okát. A huszonkettedik elnök, Grover Cleveland volt az elnökök alfája, aki Donald Trump omega elnökét előképezte, mint az egyetlen két elnök, akik két, egymástól nem

egymást követő ciklusban szolgáltak. Trump a huszonkettedik elnök, aki második ciklust nyert, ha beleszámítjuk azokat az elnököket is, akik egy előző elnök ciklusának idején vették át a hivatal, együtt azokkal az elnökökkel, akik maguk számára nyertek második ciklust. A bibliai prófécia hatodik királysága 1798-ban kezdődött, a Függetlenségi Nyilatkozattól számított huszonkét év után. Az 1798-tól 2026-ig terjedő időszakot 22 jelöli az alfa dátumnál és 22 az omega dátumnál.

Három, egyenként tizenegy fejezetből álló vonal, amelyek a tizenegyedik fejezettel kezdődnek, és a huszonkettedik fejezettel végződnek. E három tizenegy fejezetből álló vonal mindegyike rendelkezik egy pontos középponttal, amelyet három vers képvisel. A Genézis megjelöli, mikor adatott a „körülmetékedés” mint a szövetségi kapcsolat jelképe egy kiválasztott néppel. Ez volt az első alkalom, hogy egy kiválasztott nép jelet kapott, amely a szövetséges népet jelképezte, Máténál pedig a középső három vers azonosítja a Kősziklát, amelyre Krisztus felépítene az Ő egyházát. Ezek a versek azt az időpontot jelölik meg, amikor Simon Barjona neve Péterre változott, ami egyenlő a százhuszonnégyezerrel. A Jelenések könyvében a vonal közepe a halál szövetségét azonosítja, amikor a pápaságot úgy jelöli meg, mint a nyolcadik fejet, amely a hét közül való. Mit gondolsz, milyen következményei vannak annak, hogy a Jézus élete tizenegyedik fejezete Keresztelő János üzenetét azonosítja, a huszonkettedik fejezet pedig János halálát?

E fejezetek közepe a 168. oldalhoz vezet, ahol a Nikodémus című fejezet kezdődik. A tizenegyedik fejezet címe A keresztség, a huszonkettedik fejezeté pedig János bebörtönzése és halála. A tizenegyedik fejezet a halál, az eltemetetés és a feltámadás jelképe, miként a tizenhetedik fejezet és a Nikodémus is, valamint János halála is.

A következő cikkben folytatjuk ezeket a dolgokat.